

ఒక రాత్రిలో

జ. ప్రభ

త్రు రోజు సాయంకాలం, మేఘాలను చీల్చుకొని వస్తున్న నూర్యకిరణ తేజాన్ని గురించి, మా ఉదయ మాట్లాడింది.

మేఘాలు, అలానే ఉన్నాయి, చీకటి వచ్చింది. వెన్నెలా, వచ్చింది.

నూర్యకాంతి మాత్రం, నువర ఛాయనుండి కుంపటి బూడిదగా మారిపోయి, నల్లటి అకాశ గర్భంలో కలిసిపోయింది.

నేనూ, నా ఉదయా నిర్మల మనస్సులో, మా భవిష్యత్తుల్ని గురించి, యోచించి యోచించి పడుకొని, నిదురపోయాం.

.....

నేను, ఒక్కతేనే కూర్చొని యున్నాను.

అది పెద్ద భవనం.

నిక్కబం నా చుట్టూ మూగిగా తిరుగుతోంది.

నేను ఏదో రాసుకుంటున్నాను తీవ్రంగా!

తలుపు వద్ద కబం.

ఎవరో, తలుపు తట్టారు!

నేను, తలుపు తెరచాను.

ఒకాయన.

పొడుగాంటి విగ్రహం.

వృద్ధాప్యం.

చక్కటి గడ్డం.

ఎవరో కాదు, ఎప్పుడో చూసిన జ్ఞాపకం.

అలాచించాను.

యోగి కాదు కదా!

కోగి ఏమో!

ఎవరే తే, ఏం.....

నా వెళ్తుకు తల ఎత్తాడు.

గాఢ కళ్ళు మెరిసివె.

“మీరేనా, ప్రభాకరి!”

“అవును!”

“రచనలు, రాసే.....”

“అవునండి!”

“మీకోసం వచ్చాను.”

“దను చేయండి!”

వెళ్ళి కూర్చున్నాం!

మా చుట్టూ నిక్కబం, చలి.

నేను సగం రాసి, వదలిన కాగితాలు, మమ్మల్ని చూస్తున్నాయి!

“మీరు ఎక్కడినుంచి వస్తున్నారు?”

“పరలోకం!”

“నిజం.....?”

“నిజం!”

“మీ పేరు!”

“ట్రాగోరు”

“రబీంద్రనాథ్ ట్రాగోర!”

“అవును... ఆశ్చర్యం...?”

“అంత ముసలివా రయ్యాకేం!”

“మీరు, కలత చెందారు!”

“.....”

“మానసికంగా...”

“అవును! నేను... సాధించా అనుకోన్నది చాల ఉంది. కాంతి కాంతి... కాంతి కావాలి, లోకా నికి-కాని అకాంతి ప్రబలుతోంది... దేశంలో.

“నీవు రచనలు ప్రారంభించావట, సంతోషం.

“నా వెనుక, నీవు నా సందేశాల్ని అమలు పరుచు.....

“నీ స్త్రీ లోకం, నీ స్త్రీ సమాజం, చరిచి పోకు!

“నీవు గొప్పదానివి కాకలవు”.

“నేను వెళ్తాను. నీవు రచనలు సాగించి...”

“నాకు కాంతి చెగూర్చు...”

.....

అ తాత వెళ్ళగానే... మరో తాత.

“నీవా...“హా” తాతా!”

“అవును!”

“రా కూర్చో!”

“కూర్చుంటాను...”

“నీ రచనలు చదివాను!”

“ఉహూ...”

“నీ రచనలలో ఉత్తమ రచనలు చదివాను.”

“.....”

“చాలా బాగా ఉన్నాయి...”

“నీవు చేయాల్సింది చాలా వుంది.”

“కథలు, గేయాలు...ఎన్నో రచించాలి.”

“భవిష్యత్తు మీమీద ఆధారపడి వుంది!”

“నేను చేసింది చేశాను. ఇక నా ముందు మీరున్నారు. రచనలు సాగించండి. మీ అభిప్రాయాలను, నిర్మూలనగా నిశ్చయంగా రాయండి. మీరు సమాజాన్ని విమర్శించండి. మీరు సత్యం, ధర్మం, న్యాయం అనుకున్న దానిని వదలకండి. మీ నమ్మకాలను సమాజంలో, ఏ ఒక వ్యక్తికోసంగాని చంపుకోకండి. మీ నమ్మకాలను అనుభవంలో పెట్టండి. ప్రబోధించండి. ఎదురొచ్చిన సమాజం మీద తిరుగుబడండి.

“నీలో, నీ భవిష్యత్ లో నాకు నమ్మకం వుంది...”

“.....”

“నీవు సాధించు—”

.....

కళ్ళు తెరిచి, చూశాను.

టాగోరు లేడు, హా లేడు.

మంచు మాత్రం, మమ్మల్ని చుట్టి వుంది.

మా, ఉదయను లేపాను.

కలలు చెప్పాను, కథల్లా.

“నీ కోరికలు అవి. అందని కోరికలు కూడాను.

అవే కల లె నాయి! ఒక్క రాత్రిలో నీవు గొప్ప రచయిత్ర వయ్యావు! ఒక్క రాత్రిలో...” అంది మా ఉదయ.

S. S. S.

భారతదేశమంతా వేనోళ్ళతో
చాటుచున్నది.

వి నం డి !

బుద్ధిమంతుడుచేయు

పౌదుపరితనము

12 సంవత్సరములలో

పువ్వుపువ్వున మృదువై పొడవలేదా తేటి
అటులే మీరును మీ అల్పార్జనముల
సర్టిఫికేట్లతో చక్క జేయండి.
కొంగుబంగారము కొంచెము పెరుగును.
ఇవిపెరిగి మీకిచ్చు హెచ్చుమొత్తములు

నేషనల్

నేవింగ్సు

సర్టిఫికేట్లు

రు	5 లు	రు	7-8	లకు	పెరుగును.
రు	10 లు	రు	15	లకు	”
రు	50 లు	రు	75	లకు	”
రు	100 లు	రు	150	లకు	”
రు	1,000 లు	రు	1,500	లకు	”
రు	5,000 లు	రు	7,500	లకు	”

దొంకు చోట్ల — పోస్టాఫీసులు, నేవింగ్సు బీరోలు,
అధికారముపొందిన ఏజెంట్లు.